

в Київській області : сайт. URL: <http://upd.kv.npu.gov.ua/korisna-informacia/zakonodavcha-baza/2579/> (дата звернення: 06.04.2018).

9. Про затвердження Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції : наказ МВС України від 28.07.2017 № 650 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/z1041-17> (дата звернення: 06.04.2018).

10. Про затвердження Положення про Департамент патрульної поліції : наказ Нац. поліції України від 06.11.2015 № 73 // Transit : сайт. URL: <http://tranzit.ltd.ua/nakaz/> (дата звернення: 06.04.2018).

11. Про затвердження Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі : наказ МВС України від 07.11.2015 № 1395. *Офіційний вісник України*. 2015. № 88. С. 176. Ст. 2964.

12. Про затвердження Інструкції про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної і охолощеної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металними снарядами не смертельної дії, та патронів до них, а також боеприпасів до зброї, основних частин зброї та вибухових матеріалів : наказ МВС України від 21.08.1998 № 622 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0637-98> (дата звернення: 06.04.2018).

Одержано 16.04.2018

УДК 343.791

Валерій Анатолійович Пересада,

*ад'юнкт Харківського національного університету
внутрішніх справ*

ПОНЯТТЯ ДЕКЛАРУВАННЯ НЕДОСТОВІРНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Проблема боротьби з корупцією була і залишається з найбільшочіших в Україні. Декларування доходів посадових і службових осіб було направлено на попередження незаконного отримання коштів та майна ними у процесі своєї професійної діяльності і виявлення осіб, які такі кошти та майно отримали.

Практично разом з обов'язковим декларуванням виник феномен подання недостовірної інформації декларантами, як засіб

протидії вимогам Закону України «Про боротьбу з корупцією». Декларування недостовірної інформації (ст. 366¹ КК України) наразі стає одним із поширених злочинів у сфері службової діяльності, наслідками якого є заподіяння як економічної шкоди, так і шкоди авторитету держави. Як свідчить практика, кількість кримінальних проваджень, розпочатих за ознаками декларування недостовірної інформації, має стійку тенденцію до збільшення. При цьому під час проведення досудового слідства у кримінальних провадженнях зазначеної категорії слідчі стикаються з чисельними труднощами, що обумовлені, перш за все, недостатністю науково-обґрунтованих рекомендацій та недостатньою ясністю у термінології.

Згідно із законодавством України за декларування недостовірної інформації передбачається дисциплінарна, адміністративна (ст. 172⁶ КУпАП України) та кримінальна (ст. 366¹ КК України) відповідальність. Крім вищезгаданих кодексів, поняття «недостовірна інформація» згадується у ст. 277 ЦК України «Спростування недостовірної інформації», де вказується, що «Негативна інформація, поширена про особу, вважається недостовірною, якщо особа, яка її поширила, не доведе протилежного.» Разом з тим, у жодному нормативно-правовому акті не міститься визначення недостовірної інформації і не вказується на фактичні ознаки, за якими можна було б віднести інформацію до недостовірної.

Згідно із академічним тлумачним словником української мови «недостовірний» означає «Який викликає сумнів щодо правильності, правдивості [1]. Відповідно, недостовірна інформацію можна розглядати у двох сенсах: 1) та, яка не відповідає дійсності, та 2) та, яка викладена неправдиво. Перша категорія стосується інформації про „факти”, яких насправді не було, або не зазначення фактів, які дійсно мали місце, наприклад, декларант не вказує певну суму грошей, яка у нього є у нього у наявності. Друга категорія стосується випадків, коли поєднується два чи більше блоки інформації, які самі по собі є повністю достовірними, але їх поєднання є некоректним і буде викривляти реальну картину [2], наприклад, особа вказує на наявність певного майна, яке існує у реальності, однак зазначає його як майно, що належить одному із його родичів.

Слід вказати, що і кримінальна і адміністративна відповідальність передбачені виключно за подання завідомо недостовірних відомостей.

Таким чином, на нашу думку слід законодавчо визначити, що декларуванням недостовірної інформації, є умисне зазначення у декларації інформації, яка не відповідає дійсності, або є неправдивою.

Крім того, необхідно звернути увагу на те, що назва ст. 366¹ КК України «Декларування недостовірної інформації» є вужчою за її зміст, оскільки кримінальна відповідальність передбачається не тільки за зазначення у декларації недостовірної інформації, але і за умисне неподання суб'єктом декларування зазначеної декларації. Відповідно, на нашу думку, доцільним було б викласти назву даної статті як «Умисне декларування недостовірної інформації або умисне неподання декларації».

Список бібліографічних посилань

1. Словник української мови : в 11 т. Т. 5 / редкол.: І. К. Білодід (голова) та ін. Київ : Наук. думка, 1974. С. 300.

2. Головенко Р. Поняття недостовірної інформації в українському законодавстві // Українська асоціація видавців періодичної преси : сайт. URL: <http://www.uapp.org/search/1003.html> (дата звернення: 20.04.2018).

Одержано 16.04.2018

УДК 343.98: [343.3/.7:504](477)

Юрій Ігорович Петренко,

*ад'юнкт Харківського національного університету
внутрішніх справ*

КЛАСИФІКАЦІЯ ТА СТРУКТУРА ЗЛОЧИННИХ ГРУП, ЩО ВЧИНЮЮТЬ НЕЗАКОННУ ПОРУБКУ ЛІСУ

Емпіричні дані з Єдиного державного реєстру судових рішень за 2016–2017 роки свідчать, що за статтею 246 КК України було винесено судами 591 обвинувальний вирок, серед яких 149 вироків відносно групи осіб та 5 вироків відносно організованої групи осіб. Враховуючи суспільну небезпеку вчинення, корисливий мотив вчинення, великий розмір збитків заподіяних вчиненням незаконної порубки лісу групою осіб,